

HOF VAN JUSTITIE

BESCHIKKING VAN DE PRESIDENT

van de Tweede Kamer van het Hof

van 31 juli 1989

in zaak 206/89 R: S, ondersteund door Vakbondsvereniging-Brussel, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (*)

(Verzoek om opschorting van uitvoering)

(89/C 225/03)

(Procestaal: Frans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve tekst verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak 206/89 R, S, vertegenwoordigd door T. Dema-seure, M. Deruyver en G. Collin, advocaten te Brussel, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van Y. Hamilius, advocaat aldaar, Boulevard Royal 11, ondersteund door Vakbondsvereniging-Brussel, vertegenwoordigd door J. N. Louis, advocaat te Brussel, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van Y. Hamilius, Boulevard Royal 11, advocaat aldaar, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: H. Etienne en S. Van Raepenbusch), betreffende een verzoek in kort geding om opschorting van de uitvoering van het besluit van de Commissie van 6 juni 1989 om verzoeker niet als tijdelijk personeelslid in dienst te nemen wegens lichamelijke ongeschiktheid, heeft F. Schockweiler, rechter, waarnemend voor de president van de Tweede Kamer van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen, op 31 juli 1989 een beschikking gegeven, waarvan het dictum luidt als volgt:

1. *Her verzoek om opschorting van de uitvoering wordt niet ontvankelijk verklaard.*
2. *De beslissing omtrent de kosten wordt aangehouden.*

(*) PB nr. C 216 van 22. 8. 1989, blz. 8.

Beroep, op 31 juli 1989 ingesteld door I. M. H. Van Gerwen tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak 237/89)

(89/C 225/04)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 31 juli 1989 beroep tegen Commissie van de

Europese Gemeenschappen ingesteld door I. M. H. Van Gerwen, wonende te Angera (Varese, Italië), Piazza Parrocchiale 17, vertegenwoordigd door M. Slusny, advocaat te Brussel, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij E. Arendt, advocaat aldaar, Avenue Marie-Thérèse 4.

Verzoeker concludeert dat het den Hove behage:

1. het stilzwijgend genomen besluit tot afwijzing van zijn klacht nietig en van onwaarde te verklaren;
2. te bepalen vanaf welke datum verzoeker had moeten worden herplaatst en de dienovereenkomstige salaristrappen in aanmerking te nemen;
- 2 bis. de wederpartij te veroordelen tot betaling van een bedrag overeenkomend met de netto bezoldiging die verzoeker zou hebben ontvangen indien hij daadwerkelijk ware herplaatst op 15 september 1969 of op enige latere, volgens het arrest van het Hof in de zaak-Pizziolo (zaak 785/79, Jurisprudentie 1983, blz. 1343) te bepalen datum;
3. het bedrag voorlopig te bepalen op 5 000 000 Bfr., onder voorbehoud van aanvulling in de loop van het geding;
4. de rente te bepalen op 8 %;
5. de wederpartij te veroordelen tot betaling van de ont-heemdingstoelage bedoeld in artikel 4 van bijlage VII bij het Statuut, over de periode waarin verzoeker niet bij de Commissie was herplaatst;
6. het verschuldigde bedrag te bepalen op 1 000 000 Bfr. onder voorbehoud van aanvulling in de loop van het geding;
7. de wederpartij te veroordelen tot betaling van een bedrag van 5 000 000 Bfr. als schadevergoeding voor de hele periode waarin hij niet heeft kunnen deelnemen aan de procedure van het comité ad hoc, onder voorbehoud van aanvulling in de loop van het geding;
8. de wederpartij te veroordelen tot betaling van rente op de voet van 8 % over het bedrag van 5 000 000 Bfr., onder voorbehoud van aanvulling in de loop van het geding;
9. een of drie deskundigen aan te wijzen met als opdracht, te bepalen vanaf welke datum — in beginsel vanaf 15 september 1969 — verzoeker had kunnen worden herplaatst;
10. de wederpartij te verwijzen in de kosten van het geding.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoeker betoogt, dat hij na zijn verlof om redenen van persoonlijke aard had moeten worden herplaatst op 15 september 1969 of althans op enige latere datum, te bepalen volgens de rechtspraak van het Hof met betrekking tot artikel 40, lid 4, onder d), van het Ambtenarenstatuut.

Beroep, op 31 juli 1989 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Italiaanse Republiek

(Zaak 239/89)

(89/C 225/05)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 31 juli 1989 beroep ingesteld tegen Italiaanse Republiek door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door D. L. Gilmour, lid van haar juridische dienst, als gemachtigde, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij G. Kremlis, Centre Wagner, Kirchberg.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

- vast te stellen dat de Italiaanse Republiek, door te weigeren rente te betalen, als bedoeld in artikel 11 van Verordening (EEG, Euratom, EGKS) nr. 2891/77 van de Raad⁽¹⁾, over het bedrag van 14 083 260 lire, de krachtens het EEG-Verdrag op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen;
- de Italiaanse Republiek te verwijzen in de kosten van het geding.

Middelen en voornaamste argumenten

De Commissie stelt, dat op de betrokken feiten artikel 11 van Verordening (EEG, Euratom, EGKS) nr. 2891/77, zoals uitgelegd door het Hof van Justitie in het arrest van 22 februari 1989 in zaak 54/87 (Commissie/Italië) van toepassing is.

⁽¹⁾ PB nr. L 336 van 27. 12. 1977, blz. 1.

Beroep, op 31 juli 1989 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Italiaanse Republiek

(Zaak 240/89)

(89/C 225/06)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 31 juli 1989 beroep ingesteld tegen Italiaanse

Republiek door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door D. Gouloussis en G. Marengo, leden van haar juridische dienst, als gemachtigden, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij G. Kremlis, Centre Wagner, Kirchberg.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

- vast te stellen dat de Italiaanse Republiek, door niet vóór 1 januari 1987 de maatregelen tot uitvoering van Richtlijn 83/477/EEG van de Raad van 19 september 1983 betreffende de bescherming van werknemers tegen de risico's van blootstelling aan asbest op het werk⁽¹⁾ vast te stellen — de maatregelen betreffende de asbestwinning blijven buiten beschouwing —, de krachtens het EEG-Verdrag op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen;
- verweerster te verwijzen in de kosten van het geding.

Middelen en voornaamste argumenten

De Italiaanse overheid heeft in haar nota van 5 februari 1988 erkend, dat de betrokken richtlijn nog niet was uitgevoerd. Nadien heeft zij niet meegedeeld dat de noodzakelijke maatregelen zijn vastgesteld. In de richtlijn was als uiterste datum 1 januari 1987 voorzien, behalve voor de activiteiten in verband met de asbestwinning, ten aanzien waarvan de richtlijn dient te worden toegepast per 1 januari 1990. Bijgevolg is de Italiaanse Republiek, de asbestwinning buiten beschouwing gelaten, haar verplichting niet nagekomen om de richtlijn binnen de gestelde termijn uit te voeren.

⁽¹⁾ PB nr. L 263 van 24. 9. 1983, blz. 25.

Verzoek van het Tribunal de grande instance te Parijs van 5 juli 1989 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Société d'application et de recherches en pharmacologie Sàrl en Chambre syndicale des raffineurs et conditionneurs de sucre en France e.a.

(Zaak 241/89)

(89/C 225/07)

Het Tribunal de grande instance te Parijs, Eerste kamer, Eerste sectie, heeft bij beschikking van 5 juli 1989, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 1 augustus 1989, in het geding tussen Société d'application et de recherches en pharmacologie Sàrl en Chambre syndicale des raffineurs et conditionneurs de sucre en France e.a., het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vraag: